కామేశ్వర్రావు మేష్టారు

మానేపల్లి సత్యనారాయణ

కామేశ్వర్రావు మేష్టారు బట్టతల గోక్కుంటూ పేపర్లు దిద్దుతున్నారు. 'వెధవలు-చదువు మీద శ్రద్ధ ఏదీ నూడెంట్లుకి? ఒక్కడికి అక్షరం ముక్క రాదు గదా-ఏబీసీడీలు కాదు ఆ ఆలు రాని వెధవలంతా వచ్చేస్తున్నారు పదో తరగతిలోకి-అలా వెళ్ళి పోతున్నారు ఇంటర్ మీడియేట్ లోకి-ఆపైకి కూడా-స్పెల్లింగ్ తప్పు లేకుండా తనపేరు రాసుకోవడం రాని వాళ్లు .... డిగ్రీ హోల్డర్లయి పోతున్నారు,' కోపం వచ్చేసింది కామేశ్వర్రావు మేష్టారికి, అసలు యింగ్లీషు చదువు ఎత్తేస్తే బావుణ్ణు-యీ మాటలు ఆయన రోజూ అనుకునేవే. వెనకటికి ఆయన డిఫెన్స్‌లో పనిచేస్తున్న రోజుల్లో ఒకాయన అనేవాడు "జాబ్ శాటిస్‌ఫాక్షన్ అనేది లేకపోతే ఉద్యోగం చెయ్యడం కష్టం అని,

ఉపాధ్యాయ వృత్తి అనబడే మేష్టరు జ్యోగంలో జాబ్ శాటిస్‌ఫాక్షన్ ఆయన కేమీ కనబడ్డం లేదు.

ఆ రోజులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

'అందులోనన్నా వున్నాను కాను ఈ పాటికి ఏదో రాంక్‌లో వుందును, బోలెడు జీతం వచ్చును. సరే అప్పట్లో అది బాగులేదు. బాగులేదంటూ వీడవక పోలేదు. జంతువులన్నా నయమే, ఒకో సారి ఎదురు తిరుగుతాయి-ఏ స్వేచ్ఛా లేదు-దిక్కుమాలిన ఉద్యోగంలో. మే నెలలో మాంచి ఎండలో కాకి యూని ఫారమూ-ఫుల్ బూట్సూ, నెత్తిన టోపీ పెట్టుకుని గంటల తరబడి డ్యూటీ అంటే మజాకానా? కాస్త బుర్ర తప్పితేచాలు ఆఫీసరు రుద్రుడయిపోయి తిట్టి పోసేసే వాడు. అక్కడితో సరా? డిసిప్లినరీ యాక్షన్ కూడానూ ఒకసారి మార్చింగ్ చేస్తున్నప్పుడు తాను నవ్వాడని పెరేడ్ గ్రౌండ్ చుట్టూ డజన్‌సార్లు పరిగెత్త మన్నాడు. గేదెలా మొహమూ వాడూనూ, మరి నవ్వురాదూ? నవ్వినా తప్పేనా?' యిప్పుడు వాళ్ళు మండి కుర్రాళ్ళని తిడుతూ వుంటే పడీ పడీ నవ్వుతూ వుంటారొకోసారి.

కామేశ్వర్రావు గారికి నవ్వొచ్చింది. హాయిగా నవ్వుకున్నారు, బట్టతల గోక్కుంటూనూ.

వెధవ పేపర్లు దిద్ది ప్రాణం విసుగెత్తి పోతోంది. ఒకోసారి ఆ రాతలకి నవ్వలేక ప్రాణం పోతోంది.

"యిదేం దిక్కుమాలిన యిల్లండీ-నిన్న మీరు పెట్టిన కాంపోజిషన్ పుస్తకాలకి చెదలు పట్టేశాయి. యిల్లుమార్చండీ అంటే వింటారా?" అని కోపంగా పుస్తకాలకట్ట దులిపింది లక్ష్మి-మేష్టారి భార్య. ఆవిడ ఆ పుస్తకాల కట్టని దులిపినట్టే అప్పుడప్పుడు మొగుణ్ణి దులిపేస్తూ వుంటుంది అప్పుడప్పుడు.

నిజమే ఈ కొంపలో చెదలే వున్నాయా? చీమలేవున్నాయా? పంది కొక్కులే వున్నాయా? నల్లులేవున్నాయా, పిల్లులేవున్నాయా? యింత పెద్దయిల్లు ఎనభయి రూపాయలకి దొరికిందంటే మాటలా? నూటయాభై రూపాయలిచ్చినా యివ్వరూ యివ్వరు.

అన్నానికి చీమలు పట్టేస్తాయి. చీమలు పట్టిన (లేక పడిన) అన్నమూ, మజ్జిగా తింటే కంటికి చాలా మంచిదట! తలకు నూనె రాసుకుని పడుకుంటే తలకి పట్టేస్తాయి చీమలు - మెడలకుండా కాస్సేపలా పడుకుంటే మనుష్ణ్నే తినేస్తాయి కూడానూ.

గడ్డం గీసుకుంటూ వుండగా బిల బిలమంటూ ప్రైవేటు పిల్లలు వచ్చారు. ఓ పక్క గడ్డం గీసుకుంటూనే వాళ్ళకు తలా ఒకపనీ అప్పగించాడు; "ఒరే నువ్వు నోటింగ్ పద్యం చదువు, నువ్వు ఫలాని పాఠం చివరి గ్రామరు ఎక్సర సయిజు చెయ్యి, నువ్వు స్పెల్లింగులు కంఠంతా బట్టు ...అన్నట్టు నువ్వీనెల జీతం తెచ్చావుకావింకానూ, ఒరే నువ్వు, నెయ్యి తేచ్చిపెట్టమన్నాను తెచ్చావూ-డబ్బులకైనా బాబూ-పోనీ నెల జీతం బదులు నీసాడు నెయ్యి తెచ్చి-ఒరే నువ్వు పరుగెత్తికెళ్ళి స్నానానికి వేణ్ణీళ్ళు పెట్టమన్నానని అమ్మగార్తో చెప్పు-లేక పోతే నువ్వే....

స్వప్నం ఓ హిప్నటిజం!

స్వప్నాలు—
విచిత్ర లాస్య విన్యాసాల
వసంత వనకన్యలు.
విరిగి ముక్కలై విలపించే
విరహతప్త శిథిల హృదయాలయాలు.
చేరి ఒక్కటయ్యే
చెదిరిన మబ్బుల ముక్కలు.
స్వప్నాలు—
కన్నీటి కడలి తరంగాలు-
కనిపించని భావనాంతరంగాలు.
మరువలేని అనుభవాల
మధుర కవనాలు.
మయి-మరపించే అనుభూతుల
మలయ పవనాలు.
స్వప్నాలు—
నవ వధువిచ్చిన తొలి ముద్దులు.
వేకువ విచ్చిన చలి పొద్దులు.
వెన్నాడతాయి కొన్ని
వెంట తిప్పుకుంటాయి కొన్ని.

స్వప్నాలు—
కొందర్ని భయపెడతాయి.
కొందర్ని భ్రమపెడతాయి.
కొందర్ని లాలిస్తాయి.
కొందర్ని పాలిస్తాయి.
కొందర్ని శాసిస్తాయి.
కొందరికి "శ్వాస" నిస్తాయి.
కాలం అది-కనిపించనిది.
"కాల" పాశం అది-వద్దన్నా "నీడై"
వెంటాడేది.
కళ్ళు మూసుకున్నప్పుడే-
కనిపించే దృశ్యం అది-మూగ సినిమా
అది
రాత్రంతా జగత్తుకు ఊపిరై,
ఉదయాన్నే ఉరి పోసుకుంటుంది
"స్వప్నం"!
అందుకే—
స్వప్నం-ఓ
హిప్నటిజం!

—కస్తూరి వేణుగోపాల్—

"స్నానం చేసొచ్చి నాండిటెయిల్డు పారంచెబుతాను....రేపు మాత్రం అందరూ కాంపోజిట్ లెక్కలు తెచ్చుకోండి. ఆలకించారా అందరూనూ? ఆలకించావురా వారే పేట కరణం? నువ్వురా ఒరే కోటిగా?...."

గడ్డం గబగబ బరికేశారు కా.మే.

'డిఫెన్స్‌లో వున్నప్పుడు గడ్డం పెరిగినట్టు కనబడిందా తోలు వల్చేసేరన్న మాటే. మిలటరీవా మజాకావా?

ఆ వుద్యోగంలో జాబ్ శాటిస్ ఫాక్షన్, ఐరన్ డిసిప్లిన్-ఈ దిక్కుమాలి మేస్టరు ఉద్యోగంలో తగలబడ్డం వచ్చింది ఇంతానూ-తెల్లారి లేచింది మొదలు రాత్రి నిద్రపోయేదాకా గుండె కాయ తెగిపోయేలా అరవడం అంటే మాటలుకాదు'

"మీకేమండీ ఇంగ్లీషు మేస్టర్లూ-క్లాసు టీచర్లూనూ - మా మొహం ఎవడు చూస్తాడూ" అంటారు తెలుగు మేస్టారు ఆచార్లుగారు.

"ఊరుకోండి బాబూ మా హిందీ ఆపాటి చూడ్రు" అన్నారు ముసలి హిందీ

మేష్టారు. పాపం ఆయన్ని గుంటలు తెగ ఆట పట్టించేస్తారు. ఏడిపించుకు తినేస్తారు. మొదటి బెంచీలో కూర్చునే పుస్తకం అడ్డు పెట్టుకుని కుక్కలా అరిచేవాడొకడూ పందిలా అరిచే వాడొకడూనూ. ఒక డ్రాయింగు మేష్టారికయితే "పూరీ కూర" అని పేరు పెట్టారు. మరో మేష్టారి పేరు "దిమిలి పొడుగు మనిషి"

పోతారు మన్ను గొట్టుకుని.

కామేశ్వర్రావు మేష్టారు స్నానం చేసి ఇంగ్లీషు నాండిటెయిల్డు పాఠం ప్రారంభించారు. తన ప్రైవేటు దుకాణంలో కుర్రాళ్ళని ఒక్కొక్కళ్ళనీ లాక్కుపోతున్నాడు కొత్తగా వచ్చిన లెక్కల మేష్టరు తాతారావు. ఆ కుర్ర మేష్టరుకి ఎందుకో అంత డబ్బుపిచ్చి. తనయినా ఈ ప్రైవేట్ల రంధి మానుకుందామనుకున్నాడు. గాని అప్పులో-అవి తీరడం ఎలాగా?

మర్చంట్ నేవీలో పనిచేస్తూ లెక్కలేనంత డబ్బు పంపిస్తూ వుండే తమ్ముడు అర్ధాంతరంగా మాయమయ్యాడు. పదివేలు డిపాజిట్ కట్టి లీగల్ హెయిర్ (న్యాయసమ్మతమైన వారసుడు) సర్టిఫికెట్ తెస్తే - రెండు వాయిదాల్లో లక్ష రూపాయల నష్ట పరిహారం యిస్తారు నావీవారు. ఆ తమ్ముడికి పెళ్ళి కాలేదు గనక తల్లే వారసురాలు (తండ్రి ఏనాడో చచ్చిపోయాడు తాగుడలవాటైపోయి) తల్లి పేరుమీదుగా పదివేలు కట్టడానికి - మరొక వెయ్యి తదితర ఖర్చులు పెట్టడానికీ అన్నదమ్ములు ముందుకు రాలేదు. కామేశ్వరరావు కంటే

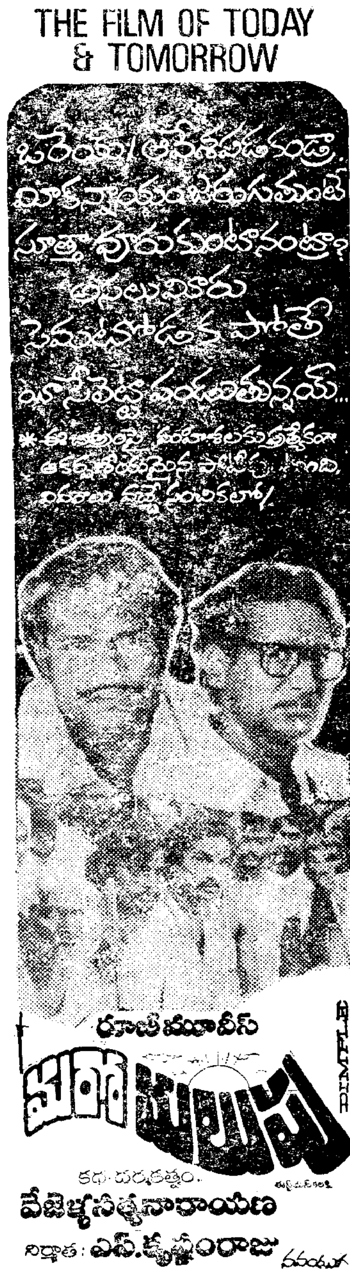

ఎక్కువ జీతాలే తెచ్చుకుంటున్నా-మావల్లకాదంటే, మావల్లకాదని నన్నాయి నొక్కులు నొక్కేరు. నానా బాధలూ పడి-హవ్వ-చెప్పుకుంటే సిగ్గు. పెళ్ళాం పుస్తెల్తో సహా అమ్మేసి-పదివేలూ కామేశ్వర్రావే కట్టేడు (అప్పటికి బంగారం తులం ఆరొందలే) ఇంతలో ముసలి తల్లికి జబ్బు-జబ్బంటే జబ్బుకాదు-సరిగ్గా సంవత్సరం పైగా తీసుకుంది. పత్రాలు తయారయే సరికి సంతకం పెట్టడానికేనా మిగుల్తుందో లేదో ననుకున్నారు. తీరా సొమ్ము వాటాలు వేసి పంచుకుందుకి అన్నదమ్ములూ (అప్పజెల్లెళ్ళు తక్కువ తిన్నారా?) తయారు....

అసలు, నిజం చెప్పాలంటే ఆస్తి వున్నవాడికి అన్నదమ్ములే ఆగర్భ శత్రువులు, ఈ ముక్క భారతం చదివినప్పుడు తెలీలేదు-అనుభవంలో తెలిసింది కామేశ్వర్రావు గారికి....

చివరికి మిగిలిందేమిటి? పదివేల రూపాయల అప్పులూ, బట్టతలానూ.... ఇది చాలక ఇల్లు బట్టిన అప్పజెల్లెలూను.

కామేశ్వర్రావు గారికి అట్టే వయసు కూడా లేదు. నలభయి నాలుగో, నలభయ్యయిదో వుంటాయి. ఒడ్డు పొడుగూ మనిషి మాంఛి దిట్టంగా వుంటాడు. ఇప్పుడేం చూశారూ? డిఫెన్స్‌లో పనిచేసే టప్పుడుండేవాడూ ఓహో! ఇంకా బలంగా వుండేవాడు. అందులో సగం శరీరం లేప్పుడు. అయినా ఏడ్చి పోతున్నారు కొందరు వెధవలు.

"చూశారూ నిన్ననే తెచ్చారు రెండు కేజీల మంచినూనె-బోలెడు డబ్బుపోసి-నూనె జాడీకాస్తా తిరగదోయిాళ్ళాయి పంది కొక్కులు-మార్చండే బాబూ యీ ఇల్లూ అందా చేప్రిమ" అన్నది విసుక్కుంటూ లక్ష్మి. ఆవిడకి అట్టే వయసుండదు. అయినా చాలామంది లక్ష్మి అనడం మానేసి లక్ష్మమ్మగారు అంటారు. మొన్ననో బొమ్మగారు నూతిదగ్గరికి వచ్చి 'లక్ష్మ మక్కయ్యగారు' అనడం మొదలు పెట్టింది. బుద్ధిజ్ఞానం లేక పోతేసరి-వయస్సు పెరిగినకొద్దీ చిన్న వాళ్ళం కావాలన్న ఆలోచన ఆడవాళ్లకి మరీ లావు-అక్కయ్య గారన్నా అంటుంది, అమ్మమ్మగారన్నా అంటుంది.

'యిల్లు మార్చెయ్యాలి - నిజమే— మార్చెయ్య వలసిందే-కానెలాగ? ఈ యింట్లో ముందుభాగాన్న పెద్ద వరండా వుంది. దానికి కట కటాలు కూడా వున్నాయి. (అవి కామేశ్వర్రావు గారికి బందిఖానాలా కనిపిస్తూ వుంటుంది) పైవిశేల్లు చెప్పుకుందికి బాగుంది. ఒక పెద్దగదీ మరో చిన్నగదీ కాక -వేరే వంటకొట్టుంది. పెరట్లో నుయ్యుంది. తులసికోటుంది. స్నానానికి దానికే (?) మరుగుంది. పాత కాలపు యిల్లయిన మాట నిజమే, అప్పుడప్పుడు పెంకులు రాలుతున్న మాట నిజమే, వానాకాలంలో పైనుంచి కురవడమే కాక కాస్త పెద్ద వానయితే నీరు యింట్లోకే వచ్చేసే మాట కూడా నిజమే కానేం జేస్తాం-కాలక్షేపం చెయ్యక తప్పదు.

ఆ మధ్యనొకసారి బాబిగాడిచొక్కా కొరికేశాయి ఎలకలు. కొత్తచొక్కా. జేబులో కొబ్బరుండలు దాచుకుని వంకిని తగిలించాడు. ఆ చొక్కా కిందపడి

పోయింది. ఎలకలుంచుతాయా? అయినా వాడికేం తెగులూ? పన్నెండేళ్లొచ్చాయి కదా-ఎనిమిదో తరగత వెలగ బెడుతున్నాడు గదా-కొబ్బరుండలు, అందులో ఒకటి కొరికి మరీనూ-జేబులో వేసుకోవడం ఏమి? లక్ష్మి వాణ్ణి పట్టుకొని నాలుగుతికేసింది. ఆ మర్నాడు సునీత రిబ్బన్లు....ఆమర్నాడు తనదే, నవరం, కూరగాయలు తెచ్చుకునే నైలాను సంచీ ...యిప్పుడెవర్ని పుతుకుంది లక్ష్మి? పుతికినా ఏమిఫలము రామ రామా, విశ్వదాభి రామరామా——

ఇంచుమించు ప్రతీ ఆదివారం ఇల్లు శుభ్రంచెయ్యడం, మంచాలు దులపడం ఒక కార్యక్రమం అన్నీయిన్నీ నల్లులూనా? వెనకటికి ఎవరో జమీందారు గారు-నల్లుల్ని చంపనిచ్చేవాడు కాదట. సుష్టుగా భోజనంచేసి పడక కుర్చీమీద వాలి కునుకు తీసేవాడట. కుప్పలకొద్దీ నల్లులు కుర్చీతాలూకా అన్ని మూలల్నించీ వచ్చి ఆయన శరీరంనిండా పట్టేసేవట. అలా ఒక . అరగంట అయిపోయాక వెళ్ళిపోయేవట. అవి వెళ్ళగానే ఆయనకి మెలుకువొచ్చేసేదట. (ఇలా నల్లులమీదా పిల్లులమీదా, పాములమీదా కప్పలమీదా అపారమైన దయకురిపించే జమీందార్లు యితర ధనికులూ, ఆరుగాలమూ కష్టించే రైతుల్ని, పాలేర్లనీ పెట్టే కష్టాలన్నీయిన్నీకావనీ, జలగలకంటే హీనంగా వాళ్ళ రక్తమాంసాలు పీల్చడానికి ఏవిధంగానూ జంకరని కామేశ్వరావుగారికి తెలీదు. అంచేత తను చిన్నప్పుడు విన్న ఈకథ చెబుతూ వుంటాడు తరచుగా పెళ్లాంతో.

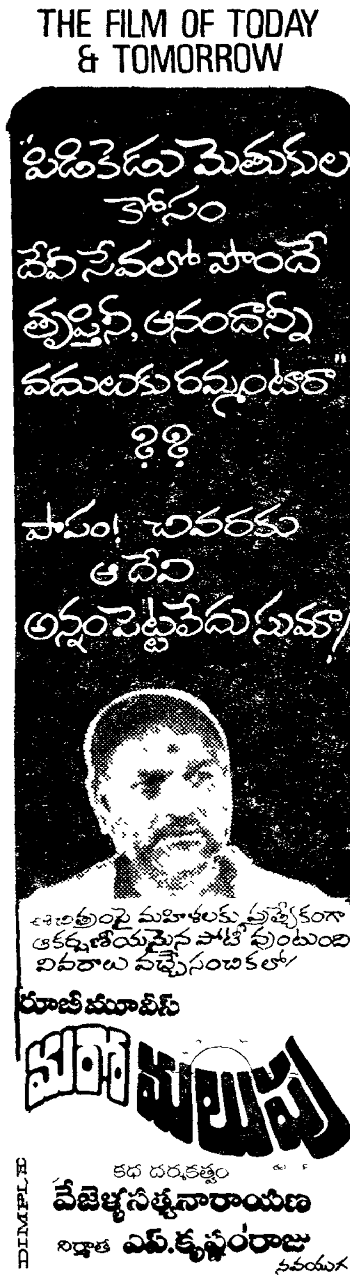

మూడిన పూలు

భూమ్యాకర్షణని దాటిపోయానని
అత్యంత గొప్పవాణ్ణని
గర్వం నాకు-
నా కనుబొమ్మల పాలపిట్టలు
రెక్కల్ని విశాలంగా విసిరి
నా నేత్రపాల ఖండాల్ని
నొసటి ఆకాశానికి
ఎగరేసుకు పోవాలని
యవ్వన రసప్రాయాల్ని
మధుర సంగీత భావాల్ని
ఈ స్తటిక్ రిధాల్ని
విశాలాకాశంలో
స్వర్ణాశ్వాల్తో చక్కాలంటే ఎలా
చూపుల కళ్ళకి పడ్డ చిల్లుల్ని
ఆనకట్ట తెగిన గుండె చెరువుని
శతాబ్దాలుగా విస్మరించి
ఇంకా ఎగరాలంటే ఎలా?

—వి. చంద్ర—

"మంచిదేకమూ-మీరూ పెంచండి పోనీ నల్లుల్ని" అని కసురుతుంది లక్ష్మి. పడుకుంటే ఒకోసారి తల వెంట్రుకల్లోకి కూడా దూరిపోతున్నాయి నల్లులు. పిల్లలూ అలాగే కాల్చుకు తింటాయి. తెల్లవార్లూ ఎలకలవేటా, చంటి పిల్లలు ఏడిచినట్లు అరుపులూనూ.

దుప్పట్లు, తలగడాలూ ఎండన వెయ్యడం, కిరసనాయిలు డబ్బా, పప్పుడబ్బాలు వగైరాలు బాగా శుభ్రంచేసి నీరు ఓడిపోయేదాకా ఆరబెట్టడం ఒక పక్క సాగుతూ వుండగా మరోపక్క మంచాలు దులపడం సాగుతూ వుంటుంది.

మంచాన్ని దులుపుతూ లక్ష్మి మొగుణ్ణి కూడా దులిపేస్తూ వుంటుంది "ఎప్పుడయినా చిన్నమెత్తు బంగారం కొన్నారా? వరలక్ష్మి వ్రతం చేయించుకుంటాను ఒక్క అణా ఎత్తు బంగారం కాసు చేయించమంటే వినిపించుకోరు. మీరెప్పుడూ కష్టాల గురించీ అప్పుల గురించీ మాట్లాడతారు. అప్పులో అప్పు అదే తీరక పోతుందా? మీకంటె తక్కువజీతం వచ్చే ఆ గుమాస్తా సుందర్రావు పెళ్ళాన్ని చూశారుకారు-మొన్ననే చెవులకి కొత్తరకం దుద్దులు చేయించుకుంది. ఎలాంటెలాంటి చీరను కడుతుందో!-ఏమయినా మేస్టర్లకంటే గుమాస్తాలే నయం-" ఇదీ లక్ష్మి వరస.

ఒక్కపక్క గంజిలేక మాడుతున్నా సరే జనాలకి బంగారం మీదా కొత్త బట్టల మీదా వుండే మోజు గురించి కామేశ్వర్రావు గారు చాలా సేపు ఆలోచించారు. "అప్పులమీద అప్పులు చేసి అయినాసరే పిసరంతయినా బంగారం కొనడానికో, కొత్త బట్టలు కొనుక్కోవడానికో ఎగబడతారు. అప్పు ఎలా తీరుతుందో అన్న చింత వుండదు.. బంగారం మళ్ళీ అప్పు తెచ్చుకోవడానికీ పనికొస్తుంది. మరి కొత్తబట్టలు... ?" ఆలోచన ఎంతకీ తెగదు ఆవలింతలో ఎటో పోతుంది.

కామేశ్వర్రావు మేస్టారు నిద్రలో కుంభకర్ణుడికంటే పైచెయ్యే-

ఆ నిద్ర డిఫెన్స్ సర్వీసులో పని చేస్తున్న రోజుల్లో అలవాటయి పోయింది.

రెండు రోజులు-అనగా దాదాపు యాభై గంటలు కంటిమీద కునుకు లేకుండా వుండిపో గలడు. వీలు దొరకాలే గాని రోజుల తరబడి కటికనేలమీదే గానీ, కంకరాళ్ళ గుటమీదేగానీ వొళ్ళు తెలియ కుండా నిద్రపోగలడు.

అటువంటిని-

కొత్తగా చెరాయి చిన్నచిన్న చుంచెల కలు మేసారి కాలి బొటనవేలు కొరికేసి పోయాయి, అర్ధరాత్రిపూట లేచి కూచు న్నాడు.

ప్రాణం జివ్వుమని లాగేసినట్టయింది. ఆంత మొనిషి గిలగిల లాడిపోయాడు.

అతనికోకోపం వచ్చేసింది చుంచె లక మీద. కనిపిస్తే చంపేసిపోను. ఎందుకనబడవూ - ఎదురు గుండానే గంతులు వేస్తూ పారిపోతుంటాయి. కళ్ళ ఎదురుగానే నానా అల్లరీ చేస్తూ, పరిక్షల్లో పబ్లిగ్గా (లేక పబ్లిక్ పరీక్షల్లో) కాపీ చేస్తూ సుబ్బరం చెయ్యగలవు అన్నట్టు పోజు పెటే స్టూడెంట్లలాగ. తనకి చాత గాలేదు గాని ఆ స్టూడెంట్లవల్ల మేస్టర్లు కొందరు బాగు పడుతున్నారు కాం ట్రాక్టు పద్ధలని కాపీలు రాయించి.

ఇంతకీ చుంచెల్లక.. ?

బుర్రంతా చిరాగ్గా వుంది. నరాలన్నీ కోపంగా వున్నాయి. మనసంతా బాధగా వుంది. చుట్టూ చీకటిగా వుంది. చాలా చాలా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

నిస్సహాయత -వెధవ చాతకానితనం- మెతకతనం-మొహమాటం-కాదు చాత కానితనమే. అవునవును. తానిలా వుండ బట్టే తననందరూ వాజమ్మని చేస్తారు.

యింట్లో చుంచెలకలు, నల్లులు, పిల్లులు, చెదపురుగులు బొద్దింకలు- చీమలు-

అన్నదమ్ములు--సరే—సరే—వాళ్ళ నేనాడో లెక్క వేసుకున్నాడు అప్ప జెల్లెళ్ళు-

చిన్నప్పుడు ఛండశాసనుడైన తండ్రి, ఆయనకికాస్త పక్షపాత బుద్ధా లేక పోతే తనకంటే మొన్న చచ్చిపోయిన తమ్ముడిమీదే ఎక్కువిష్టం-

తరవాత అల్లా డిఫెన్స్ ఉద్యోగంలో వున్నప్పుడు ఆఫీసర్లు-తోడి సబార్డినేట్స్-

యిప్పుడీ మేస్టరు గిరీలో నీమ్మిర పకాయల్లాంటి కుర్రవెధవలు కొందరు మాకాని వాళ్ళంటారు-బాగా తెలివి తేటలు ప్రదర్శిన్తూ వేలెడంత ఉన్నవాళ్లే ఎప్పటికయినా చిక్కు-పెద్ద శరీరం కల మొద్దులు పరమ సాత్వికంగా వుంటారు-

ఇతర మేస్టర్లు—ముఖ్యంగా తన ప్రెవేట్లకి దెబ్బ కొడుతున్న ఆ సంగీత రావు-

కేటికి వందేసి గ్రాములు తక్కువ తూచే కోటాదుకాణం (లేక చౌకడిపో) వాడు, అన్నీ మొదటి రకం రేట్లువేసి అధ మాధమ రకం అంటగట్టే కిరాణా కొట్టువాడు (లేక ఖాతా కొట్టువాడు) ప్రైవేటు డబ్బులు ఎగ్గొట్టే కొందరు కలవారి పిల్లలు.

అంతా దగా దగా
అసలీ మనుషులే అంత
ఈలోకమే అంత
మెతగ్గా వుంటే మొత్తేస్తారు,
మోసేస్తారు మోసేస్తారు.
మరంచేత మెతగ్గా వుండకూడదు
వాజమ్మలా వుండ కూడదు,

నీతల్లో జేజమ్మతో చెప్పుకో అన్నట్టుండాలి.

వెన్నలా వుండకూడదు, వెధవలా వుండకూడదు.

వజ్రంలా వుండాలి

వాడిగా వేడిగా వుండాలి.

కాలి బొటునవేలు జివ్వున లాగుతోంది

కోపం వచ్చేసింది కామేశ్వర్రావు మేస్టారికి,

చుంచెలక మొదలు చౌక డిపోదాకా, కుర్రాళ్ల మొదలు కిరాణాకొట్టు వాడిదాకా అందరి మీదా, అంధరి మీదా కోపం వచ్చేసింది

ఎర్రగా, వేడిగా కోపం కణతల్లోంచి కళ్ళలోకి నిండింది. కామేశ్వర్రావు మేస్టారికి కోపంతో ఊష్ణం వచ్చేసినట్టయింది.

అందర్నీ ఓ పట్టుపట్టిచూడాలి. ఆం ఫట్-బట్టబుర్ర గోక్కుంటూ వెధవ నంగిరి మరి పనికిరాదు.

○ ○ ○

ఉదయం నూతి గట్టమీద స్నానం చేస్తూ కుడిపాదం మడమ మాత్రమే నేలకానించి బొటనవేలు పైకెత్తి దాని మీద చల్లని నీళ్ళు పోసుకుంటున్న మొగుణ్ణి వంటింటి కిటికీలోంచి చూసింది లక్ష్మి,

బొటనవేలు వాచి వుంది.

"ఏమిటయ్యింది మీ బొటనవేలుకి? మిమ్మల్నే...." అని గావుకేక పెట్టినట్టుగా అరిచింది-కిటికీ ఊచలకి తలఆన్చి బయటికి చూస్తూ.

కామేశ్వర్రావు మేస్టారికాకేక వినిపించలేదు. బొటనవేలు మీద అలా చల్లని నీరు పోసుకుంటుంటే ఎంత నైసుగా సుఖంగా వుందీ....? ✻

100 ml బాటిలు కొని

87 పైసలు ఆదా చేసుకోండి

'క్రివేణి' ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో
100ml పాలిథీన్ బాటిల్సులో దొరుకుతున్నది.
100ml బాటిలు 1కి వెల రు. 2-80
60ml బాటిలు 1కి వెల రు. 2-20

(స్థానిక పన్నులు అదనం)

వినియోగదార్ల లాభమునకుగాను ప్రకటించుచున్నాము.

తయారుచేయువారు :

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

761, తిరువత్తియూరు హైరోడ్, మద్రాసు-600081